

с. ѿ.

с. з.

с. ви.

с. ѿ.

Мат. ѡ.

гл. кз.

с. ка.

с. ке.

с. кз.

лѣтъ ѡзвѣлъ Господа Іисуса пакъ кам-
 то народатъ ѡ рѣкалъ : ѿто человекъ-
 катъ ! Но ѡдѣитѣ заривали : чи тѣи
 ѡматъ законъ , ѡ спорѣдъ законитѣ
 трѣба да ѡумри , зашѣ тоѡ самси наз-
 валъ себе си сынъ Божїи . Пѣлатъ пакъ
 съ ѡспыталъ да ѡсвободѣ Іисуса . Но ѡдѣ-
 итѣ ѡзвыкали : ако ты ѡпѣстишь
 тогѣзи , не си дрѣгъ Кесарю . На сѣтнѣ
 тоѡ попыгалъ : Царьатъ вѣшъ ли да рас-
 пна ; ѡла ѡрхѣрѣитѣ ѡвѣщали : ни не
 ѡмамы Царѣ , ѡсвѣнь Кесарѣ . Тогѣзи
 Пѣлатъ поѡскалъ водѣ , ѡ катѣ си ѡу-
 милъ рацѣтѣ рѣкалъ : азъ самъ чѣстъ
 ѡ кравтѣ на тоѡзи праведникъ , вѣи
 сами ще видите . ѡ народатъ сасъ ѣдинъ
 гласъ ѡвѣщѣлъ : кравтѣ негѣва нека
 бѣди на насъ , ѡ на чѣдата нашѣ . ѡ
 тѣи Варрѣва ѡмъ ѡпѣстилъ , ѡ Іисуса
 ѡмъ далъ да съ распни .

Полѣзни правѣченїѣта .

ѡ. Іисуса нѣщѣмъ го водѣли ѡ мѣсто на мѣсто .

Товѣ можатъ да си докарватъ на ѡумѣтъ
 ѡнѣйзи , който ѡскатъ нѣщѣмъ да стрѣватъ своѣ-
 тѣ блаждѣства , ѡ да си помѣслатъ , чи зарадѣ
 грѣховѣ съ ѣ причинило Богѣ безспокойна нѣщѣ .